

Brassó, Nagy- s Czárna-utca sarkán
Papp F. utorraktára fölött, I. em.
hol a szerkesztő hétköznapiakon délelőtt
9-11 óra között,
Bolyai-ter-uter-325. sz. a.,
hol minden délután alálható
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen de küldendők
Kéziratok vissza nem adtnak

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI AR
helyben házhoz hordva v. vidékről
postán küldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sor helye 5 kr (1-10 so
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hird-
téseknek kedvezmény.
Minden egye hirdetés bélyegdíj: 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassómezei választmányának hivatalos közlönye.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein s Vogler János, Dukas Mezei, Goldberger A., Eckstein Berndt; Bécsben: Daube s társa, Haasenstein és Vogler Otto Maasz, Schalek Henrik, Oppel Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

98-ik szám.

Brassó, Szombat, augusztus 25-én.

IV. évfolyam 1888.

A nemzeti lobogó Brassó város közgyűlésén.

Brassó város legutóbbi közgyűlésén — most szerdán — a barcasági száz-német nép-
párt ismert vezére, Dück József bőrgyáros fur-
csa interpellációt intézett Brassó város polgár-
mesteréhez.

Az interpelláció szövege szó szerint kö-
vetkező:

„Ki rendelte el és vitte keresztül, hogy azon egy-
let fogadtatására, mely az utóbbi napokban itt tartotta
gyűléseit, a tanácsépület felloboogzátott és dekorálta
ott, míg hasonló eljárás annyi más egylet ittléte alatt
soha sem tapasztaltatott, s különben is a tanácsnak
nemzetközinek (international) kell lennie? Van-e tudomása
a polgármesternek vagy városkapitányságnak arról,
hogy utóbbi nevében rendőrközegek mentek házról-
házra, és felszólították az illető feleket, házaikat fel-
díszíteni.”

Ez volt az interpelláció. És mi volt a
polgármester felelete?

Szó szerint következő:

„A tanácsépület az ő előzetes megkérdezése,
adta és beleegyezése nélkül, hivatalnok által jogtalan
módon díszített fel, s hogy ő (t. i. a polgármester)
Szabó Sándor rendőrbiztost, kiről tudta, hogy be van
avatva a dologba, utasította, gondoskodjék róla, hogy
a zászlók 18-án este ismét eltávolíttassanak, minthogy
ő maga felelősségére nem akarta azokat levételni,
hogy netalán kellemetlen utókövetkezményektől. Szabó
nem felelt meg a rendeletnek, a mi egy tisztviselőtől
egyalább is kolosszális tapintatlanság, miért is felelős-
sége fog vonatni. Végül a polgármester rosszaságát
bizonyította ki azért, hogy a városkapitányság előre lefog-
alta a vendégek bevonuláshoz a bérkocsikat.”

Ez a gyűlés hírfolyása, a melyhez hozzá-
adni egyrészt hazafias kötelesség, másrészt az
igazságérzet parancsolja.

Mi történt?

A király ő Felsége születésnapjára fello-
boogztatott a város és többek között az a bér-
ház is, melyben a tanács hivatalok vannak
elhelyezve. Ott kis nemzeti lobogó tétetett oda
a király születésnapjának előestéjén és ott ma-
radt szent-István napját követő napig, a mi-
kor ismét levételtek.

Ez az igazság.

Dicsőségesen uralkodó királyunk idej szü-

letése napját nagyobb fénynyel, nagyobb pom-
pával ülte meg az egész ország. Ezt tettük mi
is. Ennek öröme — hogy Isten megérni en-
gedé urunk királyunknak ezt a napot — lát-
tuk el részben nemzeti színű, részben városi
színű lobogókkal köz- s magánépületeinket.
Igy került a tanács hivatalok bérházára is
egy lobogó-csoport nemzeti lobogókból.

Láttuk, hogy ez sok embernek nem tet-
szett. De megtörtént s jó volt, hogy megtörtént.

Ki tette oda fel? Az a rendezőség, mely
ez alkalomra a várost díszítette.

Kinek engedelmeiből?

A hazafias szív sugallta engedélyből, hogy
Magyarországon nem követ el bünt senki, ha
egy középületre egy kettős nemzeti tün-
nep alkalmából nemzeti lobogót tűz ki. És ezt annál
kevésbé, mert ez alkalommal összes állami
hivatalaink épületein ott lengett a lobogó, s
ha ott lehetett azokon, ott lehetett a főispán
ur lakásán, — kérjük: nem-e helyén volt az
a tanács hivatalok épületén is?

Vajon nem-e itthon, nem-e Magyarorszá-
gon vagyunk?

A polgármester úr nem látta helyén lévő-
nek, hogy a lobogó a király születése napján
túl is ott maradjon. Miért nem vétette hát le
maga, minthogy ő a város első tisztviselője?

Ő maga mondotta a közgyűlésen: nem
merte, mert fél „spektakulumból”.

E helyett az utcán, egészen pri-
vatim szólította meg Szabó Sándor rendőrbiz-
tost, hogy azoknál, kik a lobogót feltették,
eszközöltesse annak levételét 18-án este, ső-
tétben, hogy feltűnést ne keltsen.

Ez az igazság, nem pedig az, mit a pol-
gármester úr mondott, t. i. hogy ő elrendelte
a rendőrbiztosnak, vétesse le a lobogókat.

Ha a polgármester úr ezt tette volna, úgy
bizonyosan levételte volna a biztos úr a lobo-
gót. De erre hivatalos rendelet kellett volna,
a mit azonban a biztos nem kapott.

A mire a polgármester megkérte magán-
uton a rendőrbiztost, annak ez eleget is tett,
átadva a polgármester üzenetét a rendezőség-
nek. Szabó Sándor tehát legkevésbé sem kö-
vetett el tapintatlanságot. Nem az ő hibája,
ha a rendezőség másképen gondolkozott. Nem
az ő hibája, ha a rendezőség szent-István nap-

ját oly napnak tekintette, melyen bátran leng-
het Magyarországon egy tanács épületen a
magyar nemzeti lobogó, s nem az ő hibája,
az sem, ha a rendezőség azon volt, hogy vé-
tesse le a lobogót az, a kinek szemét bántja,
és ismét nem az ő hibája, ha a rendezőség
azon a nézetten volt, hogy nincs okunk Ma-
gyarországon késő este, sötétben, hogy feltű-
nést ne keltsen, levenni valahonnan a magyar
nemzeti lobogót.

Ezt Szabó igazolására s az elferdített tény-
állás helyreigazítására. Hogy jöttek a rend-
őrközegek ahhoz, hogy ők járjanak el a dí-
szítés dolgában?

Ez is nagyon egyszerű. A városkapitány-
ság az ünnepélyek rendezőségének megkeresé-
sére Szabó Sándor biztost küldvén ki, egyuttal
felhivta a rendezőséget, hogy minden előforduló
ügyben rövid uton hozzá forduljon.

Ennek alapján kérte meg a rendezőség
Szabó urat, ha vannak rendelkezése alatt álló
közégei, járassa el azokat — netalán kelle-
metlenségek, a nemzeti lobogó eshető megsér-
tésének kikértilése végett — a felekhez, van-e
kifogásuk az ellen, ha házaikra vagy ablakaik
alá lobogók, akár nemzetiek, akár városiak
tételnek? Ennek a kérésnek tett eleget a ren-
dőrbiztos ur. S hogy tette, csak kötelességet
tett, nem pedig mulasztást, tapintat volt tőle,
nem tapintatlanság.

Egyáltalában nincs az egész eljárásban
egy hajszálnyi sem, min fennakadni lehessen,
legfeljebb az, hogy ezen valaki fennakadhatott.

Azonban az interpelláló ur még két dol-
got mond.

Először beszél „egyletről, mely itt tartotta
az utolsó napokban gyűléseit” s ennek tiszte-
letére díszített a tanács-épület, holott ilyesmi
más egyletekkel szemben nem volt szokás, és
másodszor azt mondja, hogy a tanácsnak in-
ternationálisnak kell lennie.

A mi az elsőt illeti, emlékezhetünk a
szász egyletek itt időzésére. Akkor a polgár-
mestere ur fogadta a vasuton a vendégeket.
Senki sem ütközött meg ezen, bár most az
Emke. közgyűlésére a tanács is meghívattat-
ván, még nem is felelt.

Azt hisszük, sokkal nagyobb részvét az,
mikor a város polgármestere hivatalosan fogad

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A tömösi honvéd-emlékoszlopnál.

A kegyeletnek szent szövétnékénél
Hozzátok jöttünk, elhunyt bajnokok!
Nem háborítjuk sirolok nyugalmát,
Vérző sebet feltépni nem fogok.
Kik a szabadság dicső zászlajával
A bösz csatára bátran mentetek,
Bár széttiport az ellen zord gyilkja:
A kegyelet őrt áll felettetek!

Im eljövénk, hogy szentelt sirotokra
Reátegyük az emlék-koszorút;
A „Szózat” és a „Hymnus” árja mellett
Szívünkbe bú, szemünkbe köny tolt,
A fájdalomnak sajgó érzetével
Álltuk körül az emlékoszlopot;
Édes hazánknek égő honszerelme
Szívünk verésén fennen dobogott.

Emlék-kövén az elhunyt bajnokoknak
A koszorút eltépi az idő,
A sírgödörből minden friss tavasszal
A zöld virány az ég felé kinő;
S bár századoknak morzsoló fogától
Enyészet őrli az emlék-követ.

A feledésnek néma éjszakája

A bajnokokra soha sem jöhet!

Szívünkbe véstük azt a szent emléket,
Melyet az ihlet perczében nyerünk;
A bajnokoknak monumentumáról
Honszeretetnek lángja int felénk,
S a mig szívünknek lesz egy érverése,
Szeretni fogjuk a magyar hazát. . . .
— Ti, kik hazánkért vérrel áldozatok:
Pihenjetek! . . . csendes jó éj-zakát!

(Tömösi szoros, 1888. aug. 21.)

Kerekes Sámuel.

Trefort Ágoston.

Trefort Ágoston 1817. február hó 7-én született,
Homonnán, Zemplénmegyében. Francia eredetű atyja
jőnévű vidéki orvos volt, tisztelték és szerették az
egész megyében.

Trefort 13 éves volt, mikor szülői az 1831-iki
kolerában elhaltak. Gyámság alá került. Atyjának jó-
akarója gróf Csáky Petronella vállalta el gyámságát s
attól fogva a tehetséges fiú, ki S. - A. - Ujhelyen és
Eperjesen kezdte volt meg tanulmányait, Egerben foly-
tatta azokat.

Azután a pesti egyetemre ment a jogi szakra,
hol akkoriban még a nemzeti szellem aludt mélyen s
az előadások is latinul folytak, maga az intézet is egy
felsőbb iskolai tanfolyam volt csupán s a ki többet
akart, az az önmunkásságra volt utalva.

Az egyetemet végezve, Trefort elég jómódu volt
arra, hogy ne kelljen rögtön kenyérpálya után néznie.
1839-ben utazni indult tehát. Nyelvismeretei voltak.
Beutazta Németország nagy részén kívül Francia- és
Angolországot, sőt Stokholmba, Koppenhágába, Péter-
várra és Moszkvába is ellátogatott s 1837. végén Fel-
ső-Olaszországon át tért vissza hazájába szerzett szel-
lemi kincseivel.

Uti jegyzeteit az akkori „Társalkodó”-ban, a b.
Eötvös által szerkesztett „Arvitzkönyv”-ben bocsátotta
sajtó alá. Ezek az utazási töredékek az első irodalmi
kísérletek, melyek Trefort megfigyelési és gondozási
módjába bepillantást engednek.

1841-ben választotta I. tagjává az akadémia,
legkivált az „Elmékedések a történet-tudományról s
Thierry Ágostonról” cz. tanulmánya következtében.
Akadémiai székét „a nemzeti gazdaságnak rendszerei”
cz. értekezéssel foglalta el.

Az 1843/-ki országgyűlésre Zólyom sz. kir. vá-
rosa Trefortot válsztotta meg követének. Az ország-
gyűlés Trefortot a kereskedelmi ügyben kiküldött bi-
zottság tagjaivá választotta s neki nagy része volt a
bizottság munkálataiban.

vendégeket, mintha azok tiszteletére, mikor egyuttal a király születésnapja és szent-István napja is van, tehát egyenesen csak utóbbiak tiszteletére történik, egy nemzeti lobogó leng a tanács épületén. A mi a másodikat illeti, tagadjuk, hogy Magyarországon egy városi tanács internationalis.

Magyarországon egy városi tanács csak magyar lehet. Nem ugyan nyelvben, de igenis jellegben. Azért irta be a nemzetek aranykönyvébe a történelem Magyarországot magyar-nak s ha Magyarországon magyar nemzeti lobogót tűzött ki valaki egy tanácsi hivatalra, legyen az bárminő alkalom, azzal sem tapintatlanságot, sem mulasztást el nem követett, az csak elismerésre méltó!

De annál szomorubb az, ha ezen valaki megbotránkozhatik s még szomorubb, ha egy városi polgármester ezért felelősségre vonásról beszél.

Valóban elgondolkozunk ilyenek láttára és hallatára, vajjon Magyarországon vagyunk-e?

Ez az incidens bizony el is maradhatott volna s legyenek meggyőződve azok az urak, hogy ez nagyobb tiszteletükre vált volna.

A mily rosszul esik ezt konstatálni, ép oly jól esik viszont konstatálhatni, hogy Dück ur fellépése és a polgármester ur válasza városunk százsz polgárságának tulnyomó részénél általános visszatetszést szült.

Nem hiába!

Belföld.

Brassó, aug. 24. (Ő felsége és Tisza Kálmán.) Mint a „P. C.” jelenti, ő felsége határozott kívánata volt, hogy Tisza miniszterelnök ne tegye ki magát további utazási fáradságnak, hanem, Ischl és az udvar meglátogatása nélkül egyenesen utazzék Ostendebe az edző tengeri fürdő-kúra megkezdése végett.

Külpolitikai szemle.

Brassó, aug. 24.

Pétervárról írják a »Pester Correspondenz«-nek: »Giers urról még a múlt héten úgy hirtelt, hogy egy cseh fürdőbe fog utazni s visszajövet utközben valahol semleges területen, vagy akár Friedrichsruheban a német kancellárral találkozik. Most e tekintetben egész csend lett, sőt nem minden osztentáció nélkül hangsúlyozzák, hogy Giers ur az idén egyáltalán nem utazik külföldre s a magas politika tekintetében úgy marad a dolog a mint a német császár itteni látogatásakor annak politikai kísérelőjével, Bismarck Herbert gróffal megállapodtak. Oroszország t. i. passzivitásban marad, különösen Bulgáriát illetőleg beárja, hogy mi fog ott »magától« kifejlődni.

Bulgária »anya-fejedelemlő«-je azonban kevésbé tétlen. A mindég szorgos Klementin hercegnő legújabbán azt firtatta itt, vajjon mit szólna hozzá a császár, ha Ferdinánd az orthodox hitre térne s egy a Romanow-házzal vérokon hercegnő (ez csak Alexandra görög királykisasszony, a csári rokonság egyetlen eladó hercegnője lehetne) kezét megkérné. A válasz egy igen jelentőséges vállvonás volt ugyan, de nem lehet tagadni, hogy a czarevnának igen tetszik a terv.

A bolgár kormány most minden erejéből a rablóbandák üldözését eszközölteti. A szófiai rendőrségnek már is egy nagy rablóbandát sikerült elfognia. Az egész bandának úgy jöttek nyomára, hogy egy

rablót Szófiában, egyet Tituvenben letartóztattak s az elfogottak megnevezték bűntársaikat. Ilyen módon hárminez rabló került a hatóság kezeibe.

Ezenkívül sikerült egy másik, hat tagu bandát elfogni, mely a szófiai síkságon rabolt. Az a rablóbanda, mely Kara Stojonovot a török határon foglyul ejtette, átment Maczedóniába. Minthogy több helyütt rablóbandák lépnek fel, a minisztertanács elhatározta, hogy négy kerületben életbe lépteti a rablók ellen hozott törvényt, mely azonos a más országokban alkalmazható statáriummal. Továbbá elhatározatott, hogy senkiért váltságdíjat nem fizetnek.

Crispi olasz kormányelnök és külügyminiszter f. hó 21-én este egy negyed 10 órakor különvonaton Friedrichsruheba érkezett. A minisztert Bismarck herceg birodalmi kancellár és Rantzau gróf a legszívesebben fogadták. Bismarck herceg karonfogva kísérté Crispi a reájok várakozó kocsihoz. Ez alkalomra De Launay gróf olasz nagykövet Bismarck herceg birodalmi kancellár meghívására szintén oda utazott. Crispi kormányelnök kíséretében van az olasz külügyminiszterium egy osztályfőnöke és a kormányelnök titkárja.

A Rómában megjelenő félhivatalos »Tribuna« ezeket írja: »Viszonyaink Franciaországhoz olyanok, hogy már nem is lehetnek rosszabbak.« — Hir szerint a tengerészeti miniszter elrendelte, hogy a hajóhadat a gyakorlat után se szereljük le.

Milán király születésnapját 22-én nagy ünnepélyességgel ülték meg Belgrádban. A város fel volt lobogózva. A székesegyházban ünnepélyes isteni tiszteletet tartottak; a misét a metropolita végezte fényes segédlettel. Jelen voltak az isteni tiszteleten a miniszterek, a főméltóságok, a tábornoki és diplomáciai kar és nagyszámu közönség. Az isteni tisztelet után a katonaság elvonult a hadügyminiszter előtt, kit a többi miniszterek környeztek. — Az utcákon beláthatatlan néptömeg hullámozott fel és alá. Az ország bensejéből számos üdvözlő távirat érkezett a királyhoz. A városban ünnepies, emelkedett a hangulat. Este kivilágítás és diszelsodás volt.

A »Saint-James-Gazette« szerint az angol kormány arról értesült, hogy Maimenában (Északafghanistan) komoly lázadás tört ki, melybe Ishak khán balkhi kormányzó is bele volna keveredve. Heratból katonaságot indítottak Maimenába.

Ujfalussy Sándor indítványa a gyermek- óvás tárgyában.

(Benyújtotta az E. M. K. E. augusztusi 20-iki közgyűlésén.)

(Vége.)

Megyém — Szathmár vármegye — indítványomra egyhangu határozattal mondotta ki közsegeinkre a gyermek-gondozás kötelezettségét.

A megye e határozatát az élet- s egészségügyi, valamint tűz-biztonsági alapra fektet.

És itt lép elő ismét egy nagyfontosságú érdek, mely hazánkban a gyermekóvásnak kiváló jelentőséget ad.

Múlt évben a tűzkárok igen nagy mértékben pusztítottak hazánkban.

A megejtett vizsgálatokból kitűnt, hogy azok nagy része gondozatlan gyermekek játékból eredtek. Ilyenekül bizonyultak: a veszprémi (200 ház), bajtai (166 (166 ház), középbükk (33 ház), gyarói, bürgözd és csikszombati nagy tűzvészek.

Ha már most a közsegeknek nemcsak joga, sőt kötelessége intézkedni arról, hogy a házi állatok, a

marha, juh, sertés és liba is őrizet alá helyezve, magában kárt ne tegyen és másnak kárt ne okozzon — nem volna-e joga, sőt kötelessége ugyanezt tenni a gyermekkel, mely születésénél minden állatok közt a leggyaralóbb és legbecesebb, de melynek fejlődése leglassabb s éveket követel.

Semmi sem nyugodhat erősebb alapon, mint a közsegek e kötelezettsége. Bámulnunk kellene a felfogások gyarlóságát, mely e körül még kétségeket táplálhat.

Azonban tekintve társulati feladatunkra, mely a közművelődés, azt vethetné valaki fel, hogy az életmentés és tűzbiztonság, mint a gyermekóvás főcélja, sajátkép kivüle fekszik a mi hivatásunk körén, mely mégis kiválókép a gyermek idomítása, azaz a nevelés.

De épen, ha e térre fordítjuk figyelmünket, lép elő a gyermekóvás jelentőségében s bámulnunk kell, hogy a kérdés ez oldalára eddig kevés súlyt fektettünk.

Népünknel, mely szorgalmatos munkára van utalva, a gyermek, ha két évet betöltött s saját lábán mozoghat: kikérül a szüle kezei alól, hetedik évében lesz iskolakötelessé, — és kerül a felekezeti tanító keze alá.

A felekezeti iskolákban — a legjobbakat véve is — lehet tanításról — írás, olvasás, számolás, földtani sat. fogalmakról — szó, de nevelésről nem.

Méltán kérdehetjük: hol és mikor neveltetnek nálunk a gyermekek?

A betöltött két évtől hét évig, négy év van, a gyermek életében, hol épen értelme fejlődni kezd, midőn hajlamai felébrednek, a nyert benyomások legmélyebbek, az idomítás, mint a hajlékony vesszőnél a legkönnyebb, s épen ezen években a gyermekek sorsa legelhagyatottabb, ekkor vannak leginkább az Isten kezére bízva.

Az iskolában nem neveltetnek, onnan kikérülve már osztózniok kell szülőik minden munkájában; mikor neveltessenek tehát?

Valóban ha az általam megjelölt négy évet fel nem használjuk, alig találunk az ember életében időt, hol nevelésről szó lehessen.

Láthatjuk a mondottakból, hogy a gyermekóvás intézménye jól rendezett óvóházakban és menházakban, nemcsak életmentési, egészségügyi, nemcsak tűzbiztonsági érdekeinket megóvjva, de a népnevelésnek is egyedüli helyes alapvetője s legaldásosabb eszköze.

Am tekintsenek be a kétkedők már fennálló menedékházainkba, s látni fogják, hogy a gyermekek vidám csoportja tisztaságban, rend- és figyelemben kitűnik, egész napon át válogatott játékokban tölti idejét, játszva, de mindég elfoglalva leszokik a semmittevésről, imádságban s énekeiben az első valláserkösi fogalmakat nyeri, megtanulja tisztelni szüleit s előljáróit, kezd munkás és engedelmes lenni; e korban, hol még nem ismeri a nemzetiségi vagy felekezeti különbségeket, megtanulja a testvéries összeférést és egyetértést. Nem is kell bebizonyítanom, hogy a menházak adják az iskoláknak a legjobb előkészített anyagot.

Az elmondottakban én csak néhány főbb jelentőségű oldalait emeltem ki a gyermekóvás intézményének. Nem akartam szíves türelmüket nehéz próbára tenni, de nem lehet a kérdés részleteire gondolnunk a nélkül, hogy a hatás új, meglepő oldalaira ne találjunk.

De nincs is erre szükség. Életmentés, tűzbiztonság és nevelés egy intézmény felállításában, testesítve oly magas érdekűvé teszi a gyermek-menházakat, hogy indítatva kell magunkat érezni, ezek létesítését erőnk teljességével előmozdítani, e cél felé saját társulati

1847. márczius 14-én nősült meg Trefort. Rosty Albert előkelő birtokos Ilona leányát vette nőül s így lett sógora br. Eötvös Józsefnek, ki Ilona testvérét, Ágnes birta feleségül.

Trefort nem volt tagja az 1847—48-iki viharos országgyűlésnek, hanem csendesesen dolgozott az Angol forradalom történetén. Midőn beállott a nagy fordulat s megalakult az első magyar felelős miniszterium, Trefort a földmívelés- ipar- és kereskedelemügyi miniszteri tárczát vállalt, Klauzál Gábor oldalán államtitkárrá lesz. Ez volt előkészítő iskolája a leendő miniszternek.

A gyászos napok utáni időt nejével és kis családjával részint Németországban, részint Schweiczbau töltötte s csak 1850. végén jött haza s Békésmegyében, Csaba-Csüdön, neje örök-égén telepedett meg. Ott töltötte a Bach-korszak szomorú, de várakozással telt napjait, visszavonulva a közügyektől, de nem tétlenül. Történelmi és nemzetgazdasági tanulmányokkal foglalkozott. Ő szerezte, onnan, a békésmegyei gazdasági egyesületet.

1860-ban, midőn az októberi diplomával a visszatérő alkotmányos élet első fuvalma repült át a hazán, helyreállottak a megyék s Békésmegye Trefortot ültette az alispáni székbe. Az 1861-ben összehívott

országgyűlésre a gyomai kerület Trefortot küldte fel képviselőjéül a parlamentbe, hol ő a 48-iki törvényekhez való ragaszkodás szükségességét hangsúlyozta.

1862-ben a gazdasági viszonyokban, jelesen a termények forgalmában pangás állott be hazánkban. Trefort főleg az Alföld viszonyait tartva szem előtt, szorgalmasan kereste a módokat, miképpen lehetne emez állapotot segíteni? Megszületett agyában az alföld—fümei vasut terve, s terve részben legalább sikerült. Az alkotmányos kormány 1869-ben felkarolta a felben lévő vonalat s a koncezzsiót a kiépítésre, több előkelő házzal szövetkezve, a bécsi hitelbank nyerte meg. 1869-ben nyitották meg s adták át a forgalomnak a Trefort vasutját.

Mint a Deák párt egyik tekintélyes tagja, élénk részt vett az alkotmány helyreállításában, — de különösen a nemzetgazdasági és pénzügyi kiegyezés körüli tárgyalásokon szolgált gyakorlati jó tanácsaival.

Br. Eötvösnek 1871. febr. 2-án bekövetkezett halála után Andrassy rögtön Trefortot kínálta meg a vallás- és közoktatási-ügyi miniszteri tárczával De legregibb barátjának és sógorának váratlan halála sokkal mélyebben és érzékenyebben sújtotta Trefortot, sem hogy azonnal képes lett volna elfoglalni az üresen ma-

radt széket. Annyival kevésbé, mert némely dolgokban másként is gondolkozva is mint Eötvös, a nemes lélek és fényes elme alkotásait nem akarta kegyetlen kezekkel megbolygatni. Sőt midőn Gorove lemondása után a közlekedési miniszteriummal kínáltatott meg, azt is visszautasította.

Br. Eötvös közvetlen utóda dr. Pauler lett, ki másfélévi ott működése után az igazságügyi tárczát vette át. Ekkor már nem térhetett ki Trefort s hárminezöt évi előkészület után végre elfoglalta a helyet, melyen hazájának s a közművelődés ügyének annyit és oly hasznos szolgálatokat volt teendő.

Vallás- és közoktatásiügyi miniszterré való ki nevezését 1872. szeptember 4-én irta alá ő felsége a király. A mit Trefort azóta a mai napig tett, a mit ő megkezdett s a mit be is fejezett, mind maradandó emléke egy széles látkörű szellem, egy az életiskolájában meghigadt elme s egy megfizetett lankadatlan munkásság külső és belső sikerének: ezt bővebben méltatni, teljesen felesleges; ezt elismerte a haza és külföld már régen.

körünkben és hatóságainkban a legelőnkebb akciózt indítani, s mindaddig meg nem nyugodni, míg a törvényhozás is segítségünkre jó, s meghozza a kötelező szabály mellé a szükséges anyagi segélyt is.

Addig is, míg ez történhetné, jegyezzük közművelődési zászlónk legkiválóbb helyére a gyermekóvás ügyét, fordítsuk erőnk javát ezen áldásos tételre, és mert az egészségügyi s tűzbiztonsági érdekek megóvása nem nélkülözhetik a hatóságok közreműködését, kezdjük meg e téren a hatalmi és erkölcsi tényezők egybevágó működésének kísérletét, s ez uton haladva kézzünk mind társulati működésünknek, mind népünk kulturális átalakulásának oly jövőt, minőt ma még csak sejtünk lehet.

Szerettem volna, s mennyiben ezen ügy egész lelkemet betölti, óhajtanom kell vala, hogy az E. M. K. E. e diszes gyűlekezetiében egyike annyi jeleseknek vegye át az indítványozást, ki nem mint én, az értelem hideg szavával, de a szív meleg hangján szóljon önökhöz uraim, hogy felkeltse a lelkesedés azon hevét, melyet ezen ügy sikere oly méltán érdemel; de azon társulat tekintete, melyet itt képviselek, nem engedte, hogy többek felszólítására elutasítsam az indítványozás tisztességét magamtól. Fogadják egyszerű felszólalásomat nemes szívük azon melegével, melyben a Királyhágón inneni mestereink, és juttassák érvényre azon érzelmeiket, melyeket én mélyen áthatva bár, kifejezni nem bírtam.

Ájánlom indítványomat kegyes pártolásukba.

Küküllőmegyék rovata.

— Levél Bolyából. —

Nem emlékszem tisztán, hogy mikor, de egész határozottan emlékszem, hogy Tisza Kálmán kormányelnök mondá egy alkalommal: az állam gépezetének legkisebb, de legfontosabb kerek: a községi jegyző.

Rajta fordul meg a község jóléte, tőle függ a község lakosságának jó- vagy balsorsa.

E mondás igaz voltát van alkalma érezni s tapasztalni Bolya községének is, mióta szerencsés volt megválasztani körjegyzőjévé Pálmay József tartalékos cs. k. tiszthelyettest, ki rövid ittléte óta is már egész új életet öntött községünk minden rendű lakosságába, megteremtve a legszebb egyetértést a három nemzetiség közt.

Dicsőségesen uralkodó apostoli királyunk születése napja kiváló alkalom volt ennek nyilvánítására.

Derék körjegyzőnk kezdeményezéséből f. hó 17-én este kis városunk ünnepélyes kivilágítást rendezett. Másnapra isteni tisztelet rendeztetett ugy a róm. kath., mint az ág. evang. és gör. keleti templomokban. A derék körjegyző gondoskodott róla, hogy ez isteni tiszteleteket emelje. E célból a községben lakó szabadított állományú s kiszolgált katonákból — minden nemzetiségbeliek — egy századot szervezett, melyet nemzeti színű és fekete-sárga lobogó alatt a templom elé vonult, hol sortűzet adatott.

Ez alkalomra a minden jó- s szépért lelkesülő Maurer Béla birtokos, t. megyei főjegyző is megtett minden lehetőt a kis ünnepély emelésére.

Künn a templom bejárata előtt várta a képviselői előjáróság élén a körjegyzővel Maurer t. főjegyzőt, nek kísérletében előbb e róm. kath., majd ág. ev. s gör. kel. templomba vonultak, részt veendő azon ünnepélyes isteni tiszteleteken, melyeken a király drága emlékéért imádkoztak.

Az isteni tiszteletek alatt a taraczkok durrogtak, disz-század többször sortűzet adott.

Igy ünnepeltük mi itt vidéken imádkott királyunk születése napját, s hogy ezt tehattuk, első sorban derék körjegyzőnk, Pálmay József érdeme.

Bolya, 1888. aug. 20.

Bolyai Gáspár.

Az E. M. K. E. évi jelentése.

(Kivonat Sándor József titkári jelentéséből.)

Megkezdett akciónk megállapodása szerint tudólag f. év január 1-vel vette kezdetét az összes helyek folyósítása.

Közöltük már programunkat, működési elveinket; számot adtunk a működés vonalairól, a célról, a közökről, melyekkel haladunk: azért ezen rengeteg tag még oly tömör ismétlésébe itt nem bocsátkozunk, hanem fenntartjuk magunknak, hogy bármely alról jövő érdeklődéssel szemben, készséggel rendelkezésre bocsáthassuk idevonatkozó összes nyomtatott munkálatainkat.

Itt csak azon körülményre mutatunk rá különösen, hogy az Emke nem jutalmakat osztogat, hanem biztatással rendszeres papi, tanítói, óvói stb. munkát kreál vagy tesz élhetővé.

Ez okból folyton tökélsít s csak a kamatjövödelmek rendelkezésére mindig utólag s mindig évek sorára áll rendelkezésre a már biztosított rentét. A midőn e körül-

ményre, hogy az Emke nem homokra építi feltétlen előhaladását, újabb és újabb tőke teremtésének hangsúlyozása mellett, nagyon felhívók a nemzet figyelmét, egyszersmind eként nyújtott s el nem használt ezereinkhez tapadó sokszoros haszonra is figyelmeztetni kötelességünk.

Tavalyi nagy segélyző megállapodásunkhoz a lefolyt évben szintén hozzáadtuk — megfelelő téke-szaporulatnak kamatai terhére — újabb és tovább segélyezendő helyeink csoportját.

A segélyező ad-hoc 7-es bizottság, melynek két év óta a legterhebb feladat jutott ki, az idén is — mondhatni — permanens munkát végzett.

Figyelni a szilárdan fölállított alapelvekre, ezek szerint s egyéb körültekintő szempontokból elbírálni a beérkező fiókegyesületi, egyházi és magánjavaslatokat, új helyeket is fedezni föl felölélés végett, ügyelni a rendszerességre és tervszerűsége; organikus élő munkát fejleszteni tovább, végre minden irányban igazságot osztani s álláspontját a választmány előtt sokszor nagy küzdelemmel megvédeni: ez volt nagy feladata a 7-es bizottságnak, melynek elnökként élén Bartha Miklós alelnök s előadóként sobrójában Hegedüs István dr. választmányi tag állott.

Ők és bizottsági tagtársaink u. m. Biró Béla, Bethlen Bálint gróf, Groisz [Gusztáv dr., Gamauf Zsigmond és Sándor József titkár végezték a terheesség mellett bizvást legkényesebb munkát, melynek hosszúságáról, állandóságáról csak annak lehet fogalma, ki tudja, mily — méltán — feltékenyen és bírálva örökös a közvélemény az egyesület pénzeinek distribúciója fölött.

A bizottság tapintatának, mérsékletének s részrehajlatlanságának köszönhető, hogy ma már e pillanatban — istené a hála — minden vidék és felekezet — harmoniában az egyesülettel — a segélyezési eljárást helyesli s a megkezdett építésben tiszta hazafias lánggal munkál közre.

Segélyeink vagy már rendszeresen folyósítottak ez évben, vagy még az év folyamán mind folyósítva lesznek.

Az összegek készen kiutalva, mint ez évi kiadás, készletben is állanak. Ha a ref. egyházkerület — mint azt más felekezet főpásztorával szemben is tettük — a helyen — egyesületünk meggyőzésével — netán változtatni óhajtl, ez a megszavazott összegben már változtatni nem fog.

A népfölkelési felszerelések szállítását f. év tavaszán fejeztük be, kisiparunkra nézve — ép most a legmostohább időkben — szép anyagi s a legnagyobb erkölcsi haszonnal. Százeker forintot hoztunk le bormunkákban az államkincstártól e vállalkozás által kisiparosainknak, úgy hogy az illető iparosoknak a munka becsületes elkészítésén kívül semmivel sem kellett törődniük. Egyesületünk központja s fiókaink nem részletezhető anyagi s szellemi önfeláldozást tanúsítottak ez ügyben, a miről fogalma csak annak lehet, a ki tudja, mit tesz régi hatalmas nagy vállalkozóval szemben szétszórt kisiparosoknak első s pedig kincstári munkára vállalkozni! Kimondhatatlan fontosságú úttörés volt ez s mégis olyan, hogy pl. a rosszabbul jártaknak is minden pár bakancson 1 frt. 20 kr. hasznuk volt. Hogy azonban ez nem ment oly simán, mint hozzá nem értők képzelnék, bizonyítja az e vállalkozásban váltott k. b. háromezer darab levél, mely külön irattár gyanánt hirdeti az Emke merész és szerencsés önfeláldozását.

Haszna magának az egyesületnek természetesen nem volt, sőt az adminisztráció ideeső költségein kívül rá is fizetett néhány száz forintot.

(Vége következik.)

Tanügy.

Értesítés a brassói állami közép kereskedelmi iskolába való felvételekről.

A három évfolyamu intézet I-ső osztályába oly növendékek vétetnek fel, kik a gymnasium, reál- vagy a polgári iskola 4 osztályát sikerrel elvégezték, vagy a kik legalább 14 évesek, és az említett iskolák ezen osztályaiban taníttatni szokott tantárgyakból felvételi vizsgálatot állanak ki.

A II-ik és III-ik osztályba való felvétel valamely hasonrangu intézet megfelelő bizonyítványa alapján történhetik.

A felvételre minden tanuló személyesen és atyja, anyja, gyámja vagy azoknak külön megbízottja kíséretében tartozik az igazgatóságnál jelentkezni.

Az intézet helyén nem lakó szülők és gyámok, gyermekük vagy gyámfiuk felvételekor alkalmas helyettest kötelesek bemutatni; hogy ha az elszállásolás ellen az izgatónak kifogása lehet, a mennyiben a gondviselést elégtelennek találja, a tanulóknak más helyre leendő elhelyezését fogja követelni.

A tanulóknak kellő elszállásolásában az igazgatóság készséggel nyújt segédkezet.

A tanulók felvétele szeptember hó 1-ső és 2-ik napján d. e. 9—12-ig s d. u. 3—6 óráig történik az intézet helyiségében (Nap).

Az 1887. évi XXII. t. cz. 5. §-a értelmében pedig a védhimlő újraoltást igazoló bizonyítvány bemutatása mellett vétetnek fel a tanulók.

Fizetendő díjak: Mindenik tanuló beiratás alkalmával tartozik fizetni: 2 frt beiratási díjat; 1 frtot az ifjusági könyvtár gyarapítására és 50 krt az értesítő költségeire. Ezen díjak fizetése alul senki sem menthető fel.

Tandij egész évre 18 frt, mely összeg vagy egyszerre a beiratáskor, vagy két részletben szept. és febr. hónapok első napjaiban fizethető le.

A tandijfizetés kötelezettsége alul egészben vagy részben való felmentésre az igazgatóság által a nagyméltóságú vallás- és közokt. miniszteriumnál csak azon tanulók ajánlhatók, kik szegénységük kellő igazolása mellett kimutatják, hogy minden tantárgyból legalább is jó osztályzatot nyertek.

Végül megjegyezni kívánjuk, hogy intézetünk teljesen egyenrangú a hazai kereskedelmi akadémia-czimet viselő társintézetekkel s tanulói ugyanazon kedvezményekben részesülnek, mint amazoké, nevezetesen: a nagyméltóságú vallás- és közoktatási miniszter urnak 1886. évi december hó 17-én 49840. sz. a. k. magas rendelete szerint ezen intézet az egy évi önkéntességi kedvezmény tekintetében a főgymnasiummal és főreáliskolával egyenrangúnak nyilvánítván, azon tanulók, kik az intézetbe lépéskor kimutatják, hogy a gymnasium, reál- vagy polgári iskola négy alsó osztályát elvégezték, s a kik a zárvizsgálatot sikerrel fogják kiállani, az egy évi önkéntesség kedvezményében részesülnek.

A szorosabb értelemben vett kereskedelmi pályán kívül pedig az intézetet jó sikerrel végzett növendékek az 1883. évi, a köztisztviselők minősítéséről szóló I. t. cz. alapján több hivatali pályára képesítettek.

Brassó, 1888. aug. hó 22.

Az igazgatóság.

Helyi és vidéki hírek.

Vizsga lesz holnap reggel kilencz órától kezdődőleg a belvárosi övintézetben.

Trefort Ágoston miniszter temetése tegnap pénteken délután 4 órakor nagy pompával ment végbe az akadémia épületéből.

Andrássy Gynla gróf — mint egy kolozsvári távirat tegnapi jelenté — terebélyesi birtokán súlyosan megbetegedett, sőt állapotolyannyira aggodalmat keltő, hogy a család összes tagjait táviratilag hívták a nagy beteg ágyához. Bővebb részletek e perczig hiányznak még.

Hangverseny. A bukaresti zenekar karnagya, Wiest L. a helybeli városi zenekarral együtt f. hó 25-én, szombaton, este 8 órakor hangversenyt rendez a Nr. 1. nagy termében.

Rendőri hírek. Találtatott tegnap d. e. Ó. Brassóban egy pénzes-zacskó csekély pénzösszeggel. — Elvesztett tegnap d. e. a piacon egy aranyozott broche-tű. A megtaláló kéri, sziveskedjék azt a városkapitányságnál leadni.

A sinai kiránduláshoz, melyet a városi menetjegyiroda hétfőn, Mária nepon rendez, még mindég elfogadtatnak előjegyzések.

Tisza miniszterelnök Brüsszelben. Tisza miniszterelnök utjában Ostende felé, Brüsszelben való tartózkodását mindjárt felhasználta arra, hogy a kiállítás magyar osztályát meglátogassa. A miniszterelnök megelégedésének adott kifejezést, beirta nevét a vendégek könyvébe s megígérte, hogy alkalmilag vissza fog jönni és az egész kiállítást megtekinti. Duckerts főkonzul a napokban Ostendébe utazik, hogy a miniszterelnököt a magyar kiállítási bizottság nevében hivatalosan is meghívja.

Női kezelőtisztek. Baross Gábor közlekedésügyi miniszter legújabbán ismét huszonkilencz nőt nevezett ki ideiglenes minőségű posta és távirat kezelőtiszti állásokra.

25 rablót végeztetett ki a bolgár kormány és 25 más rablót súlyos kényszermunkára ítél.

Értekezlet a regale ügyében. Az erdélyrészi regale-birtokosokat Szabó József, erdélyi gazdasági egyetelnök szeptember elsejére Kolozsvárra értekezletre hívta össze, napirendjét a budapesti regale-szaktanácskozásról szóló jelentés és az erdélyi regale-birtokosok lehetőleg teljes kártalanítása ügyében teendő lépések megállapítása fogja képezni.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Sztarényi József. Napoca.

HIRDETMÉNY.

Ezennel közhirrre tétetik, hogy a Brassó város tulajdonát képező, alább felsorolt szántóföldek, rétek, havasi legelők a volt uradalmi községeknek határain és földek a város területén szóbeli és írásbeli árverés útján a tekintetes városi község képviselte jóváhagyásának fenntartása mellett az előbb a szokott hivatali órákban a városi gazdasági hivatal irodájában köz-betekintés végett letett feltételek alatt **hat évre: 1888. évi november hó 1-től 1894. év október hó 31-éig** a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe ki fognak adatni.

Az árverési tárgyalás **csütörtökön, folyó évi augusztus hó 30-án** délelőtt 8 órakor Brassó város tanácsháza gyűléstermében veszi kezdetét és minden haszonbéri tárgynak kiadásáig a következő augusztus hó 31-ik napján is folytatattatik.

Minden haszonbérrelni szándékozó, mielőtt az ígérethez bocsátatnák, tartozik a kikiáltási árnak 10 százalékát bánatpénzül az árverezési bizottság kezéhez letenni.

Az írásbeli ajánlatok, — melyek a szóbeli árverezési tárgyalás után bontatnak fel, lepecsételve és az illető haszonbéri tárgynak, a melyre az ajánlat szól, a boríték külső részén megnevezésével ellátandók, legkésőbbben f. évi augusztus hó 29-éig délután 6 óráig Hintz Ernő városi gazdasz ur kezéhez lesznek átadandók.

Az 50 kros bélyeggel ellátott írásbeli ajánlatok az illető haszonbéri tárgynak pontos megnevezésével, az ajánlott évi haszonbérnek betű- és számokbani kifejezéssel és azonkívül azon nyilatkozattal ellátandók, hogy ajánló az árverezési és szerződési feltételeket tökéletesen ismeri és ezeknek magát feltétlenül aláveti.

Az ajánlatnak továbbá hozzá kell hogy legyen csatolva az ajánlott összegnek 10 százaléka mint bánatpénz.

Bérlő köteles, egy az egyévi haszonbéri összeget fedező biztosítékot letenni, és ha az egy évi haszonbér 50 frtnál több, a haszonbéri szerződést egy kir. közjegyző által megkésztettni.

A haszonbéri tárgyak a következők:

I.		
A város területén fekvő földek.		
1. A mézáros halastó (Fleischhauerweiher)	kikiáltási ár	8 frt.
2. Az ugynevezett Logofetti rét	"	20 "
3. A nagy és kis vasfénék (Eisengrund)	"	30 "
4. A Tömös folyónál lévő ugynevezett Lipias szénarét	"	40 "
5. Az ugynevezett Tratzkoi rét	"	8 "
6. Az ugynevezett kis és nagy Staffen	"	35 "
7. A hétfalusi határon az ugynevezett Ternbach mellett fekvő szénarét	"	20 "
8. A földdarabok az ugynevezett Brünchen és Staffenben	"	50 "
9. A harminczadosi rét Alsó-Tömösön	"	10 "
10. Borjurét Felső-Tömösön	"	5 "
11. Fűtermés a Honterus-téren	"	20 "
12. Az ugynevezett városkapitányi homm	"	10 "
13. Az ugynevezett Kollman-féle 7 hold kaszáló az V. fordulóban	"	75 "
14. Kis-Bodza	"	800 "
15. A bolgárszegi 65. házszám alatti kert	"	8 "
16. Városi telek az uszoda alsó végén	"	25 "
17. A Barcza folyón innét 1. egész 18. számok alatt fekvő ugynevezett Officios kaszáló részlet	"	600 "
18. A Barcza folyón tul 1., 2., 3. és 4. szám alatti ugynevezett Officios kaszáló részletek	"	30 "
19. Az első szám alatti legelő részlet az ugynevezett nagy Taboréban	"	120 "
20. A második szám alatti legelő részlet az ugynevezett nagy Taboréban	"	110 "
21. A harmadik szám alatti legelő részlet az ugynevezett nagy Taboréban	"	120 "
22. A negyedik szám alatti legelő részlet az ugynevezett nagy Taboréban	"	90 "
23. Az első és második szám alatti legelő részlet a kis Taboréban	"	70 "
24. Tizenhat legelőrészlet az ugynevezett kis Rogoazéban	"	100 "
25. Két darab föld a Barczán IV-ik fordulóban	"	15 "
26. Az első szám alatti legeőrészlet az ugynevezett kis Staffenben	"	15 "
27. A második szám alatti legelőrészlet az ugynevezett kis Staffenben	"	35 "
28. A harmadik szám alatti legelőrészlet az ugynevezett kis Staffenben	"	35 "
29. A negyedik szám alatti legelőrészlet az ugynevezett kis Staffenben	"	85 "
30. A Lazareth kaszánya melletti kert	"	10 "
31. Egy földdarab a kis Bolonya előtt	"	5 "
32. Szarvasrét és hosszú gödör	"	50 "
33. Az ugynevezett Coltu Crucului vagyis Posztovaru legelő az erdei legelő kizárásával	"	100 "
34. Az ugynevezett Piszak és Piskulung	"	100 "

Szántók és rétek a volt uradalomban.

1. Szántók és rétek Türkösön	kikiáltási ár	190 frt.
2. " " Apácán	"	150 "
3. " " Krizbán	"	200 "
4. " " Ujfaluban	"	40 "
5. " " Törösvárt	"	250 "
6. " " Zernesten	"	170 "
7. " " Uj-Tohánban	"	180 "
8. " " Vledényben	"	140 "

III.

Községi havasi legelők Hétfaluban, Törösvárt és Zernesten,

1. Zenóga Bratoeso	kikiáltási ár	400 frt.
2. Orlat	"	300 "
3. Valea rece	"	300 "
4. Oberschi Capri	"	300 "
5. Paltiu	"	400 "
6. Munte Cailor	"	650 "

7. Piatra mare	kikiáltási ár	200 frt.
8. Zenóga lui Nan	"	900 "
9. Vajda	"	700 "
10. Teszla	"	600 "
11. Csukás és piatra roși	"	300 "
12. Piscu és coltu barbului	"	600 "
13. Roșca	"	400 "
14. Piroșka	"	300 "
15. Radille	"	200 "
16. Tamási havasi legelő Zernesten az erdei legelő kizárásával	"	60 "
17. Zenogai havasi legelő Törösvárt	"	300 "
18. Grohotischi	"	200 "
19. Clobuceti	"	200 "
20. Magurai	"	50 "

Brassó, 1888. augusztus 4-én.

A városi tanács.

Értesítés.

A legjobb minőségű hevesi görög és sárga (czukor) dinnyék, — valamint nemes faju szőlő olcsón kapható

Rátz Lajos

295 1—3 fűszer- és gyümölcs-üzletében, Színház-utca.

Ugyanott egy tanuló felvétetik.

Sz. 119.—1888. t. l. k. v. i.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy a *Fleissig & Nathan cég* végrehajtónak *Orenstein Jeremiás* alsó-ucsa lakos végrehajtást szenvedő elleni 198 frt 82 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbírósa) területén lévő Alsó-Ucsa községében fekvő, az alsó-ucsa 157. számú telekjegyzőkönyvben A + alatt foglalt

346, 348. hr. számú ingatl.	300 frt.
464. " " "	32 "
723. " " "	10 "
774 ₁ " " "	10 "
882. " " "	34 "
1036. " " "	24 "
1078. " " "	3 "
1111. " " "	84 "
1249. " " "	25 "
1271. " " "	2 "
1540. 1541. " " "	14 "
1576 ₁ " " "	13 "
1586. " " "	25 "
1885. " " "	3 "
2122. " " "	14 "
2232. " " "	13 "
2676. " " "	31 "
3258. 3259. " " "	22 "
3316. " " "	16 "
3358. " " "	7 "
3713. " " "	40 "
4118. " " "	11 "
4150. " " "	13 "
4108. 4109. " " "	13 "
4188. " " "	10 "
4252. " " "	12 "
4265. " " "	33 "
4431. " " "	3 "
4437. " " "	5 "

az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi szeptember hó 11-ik napján délelőtt 9 órakor Alsó-Ucsa községében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogarás, 1888. február hó 6.

A kir. járásbírósa telekkönyvi hatósága. 245 1—1 Nagy Lajos, kir. albiró.

A dr. Otrobán Nándor tulajdonát képező

„Első magyar petrolgyár“

irodájában (Brassó, Nagy-utca 488. sz.) gyári árban kapható elsőrendű, — ugyszintén szalon-petroleum is hordókban és kőkorsókban. 295 8 20

Szám 2003./1888. telekkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A köhalmi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy *réteni Logyin Zacharie és neje Ilianna* végrehajtónak *réteni Csojka Zacharie és neje Maria* végrehajtást szenvedő elleni 39 frt 39 hr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében, a köhalmi kir. járásbírósa területén lévő Réten községben és határában fekvő, a réteni 432. sz. t. k. v. b. az A + 186, 187, 455, 503, 504, 766, 1148, 1149, 1305, 1393, 1419, 1420, 1754, 1809, 1810, 1833, 2047, 2071, 2100, 2189, 2639, 3162, 2744, 2745, 2746, 2747, 3069, 4055, 4803, 4830, 4831, 4886, 5232, 5695, 5696, 5697, 5702, 5843, 6101. hr. számok alatt bejegyzett ingatlanokból Csojka Zacharie és neje Csojka Mariát illető felerészletmennyére az árverést 365 forint 37 kr-ban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi szeptember hó 10-ik napján délelőtt 10 órakor a Réten község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át — vagyis 36 frt 53 kr — készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Köhalm, 1888. július hó 4.

A kir. járásbírósa telekkönyvi hatósága. (287) 1 1 Végh Albert, kir. j. bíró.

Legnemesebb sárga dinyék

u. m. Caudeloupe, doublette, ananas, turkestan, peudsab stb.,

görög dinnyék

czitrom, narancs, fehér. rózsas és piros béli,

10 forinttól 20 forintig százanként.

—o—

Ugyszinté hegyi rózsas ménesi szőlő 5 kilós kosár 2 forint.

Fehér szőlő 1.80 kr, fekete 1.50 kr.

Dinnyék bármily mennyiségben kaphatók

HELLER A.

déli gyümölcs-üzletében ARADON.

290 1—3

Legújabb

nyári szöveteket

valódi gyapjuból

szétküld utánvét mellett legolcsóbban szabott árak mellett, a szolidnak s jónak általában ismert

SIEGEL J. W.

posztógyári raktára

Brünnben.

A szabómester urak, kik mintakártyámat nem ismerik s vevőközönségük körét rendkívül finom szövetek feldolgozása által akarják terjesztetni, sziveskedjenek egy levelező lapon bizalommal hozzám fordulni.

Nevezettek ingyen és bérmentve kapják legújabb mintakártyámat. 24 25